

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116206057
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116206057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., B. XX, o zaplatenie 73,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/60/2016-67 zo dňa 24.09.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1, 2, § 710, § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka. Súd preskúmaním žaloby a priložených listinných dôkazov zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 12.09.2012 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, v zmysle ktorej bol žalovanému zriadený a vedený osobný účet. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť, podľa ktorej sa ako klient zaviazal mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a dostal sa na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal. Vzhľadom na nepovolené prečerpanie účtu žalobca dňa 18.03.2013 vykonal transakciu označenú ako vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu sumou k uvedenému dňu vo výške vo výške 73,31 eur. Žalobca však súdu nepreukázal, či žalovaného vyzval na úhradu uvedenej sumy, ani to, z čoho žalovaná suma pozostáva, t. j. nepredložil platobnú históriu žalovaného, teda ani to, či a na základe akých transakcií sa žalovaný do nepovoleného prečerpania dostal. Súd tak nemal preukázaný základ nároku - vznik nepovoleného prečerpania. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojich tvrdení. Rovnako nešpecifikoval, kedy sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania na účte. V žalobe nie je vymedzené ani obdobie rozhodujúce pre nárok uplatnený žalobcom, t.j. kedy žalovaný začal čerpať peňažné prostriedky, v akom časovom období tieto čerpal, resp. dokedy žalovaný čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom platobnej karty, a teda za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanému dlh, ktorého sa konanie týka. Len odkázanie na výpis z účtu žalovaného z neuvedeného dňa, z ktorého vyplýva iba samotná účtovná transakcia žalobcu - vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu, je v tomto smere pre vymedzenie skutkového stavu a opísanie rozhodujúcich skutočností nedostačujúce. Riadna špecifikácia požadovanej sumy, jej jednotlivých častí, je nevyhnutným predpokladom toho, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatňovaného nároku. Tieto jednotlivé skutkové tvrdenia je potrebné uviesť z hľadiska predchádzania duplicitnému priznaniu

plnenia z toho istého zmluvného vzťahu, keď veriteľ by sa mohol domáhať nároku na základe rovnakého zmluvného vzťahu viacerými žalobami za viaceré, konkrétne časovo ohraničené obdobia trvania zmluvy. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámery s iným nárokom a možnosť uplatnenia toho istého nároku v inom konaní, čo súvisí s prekážkou začatej, resp. rozhodnutej veci. Pokiaľ žalobca v prílohe žaloby súdu doložil výpis z účtu žalovaného, avšak nepredložil žiaden dôkaz a zároveň neodôvodnil nárok žalobcu vyplývajúci z nepovoleného prečerpania na účte žalovaného, súdu nie je zrejmé a nemá povinnosť dodatočne vyzývať žalobcu, na ktorom leží bremeno predloženia dôkazu a s ním spojené bremeno tvrdenia, či a kedy žalovaný čerpal peňažné prostriedky, či a kedy žalovaný realizoval bankové operácie prostredníctvom platobnej karty, či a kedy uhradil sumy transakcií realizovaných kartou vydanou k úverovému účtu v zmysle zmluvy, a teda akú sumu z celkového úverového rámca žalovaný prostredníctvom kreditnej karty vyčerpal, či skutočne vyčerpal sumu uvedenú žalobcom v žalobe vo výške 73,31 eur alebo inú sumu. V danom prípade žalobca nedostatočne odôvodnil žalobu na zaplatenie sumy 73,31 eur titulom vzniknutého nepovoleného prečerpania na účte žalovaného, ale ani súdu nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by uvedené jednoznačne vyplývalo. Absencia dôsledného opisu rozhodujúcich skutočností, ako aj predloženia dôkazov, z ktorých by vyplynula oprávnenosť žalobného nároku, je jednoznačným dôvodom na zamietnutie žaloby z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, ako aj bremena tvrdenia žalobcu. Postup súdu, kedy by tento vlastnou činnosťou iniciatívne dodatočne vyzýval žalobcu na predloženie dôkazov, ako aj doplnenie tvrdení ohľadom žalobného nároku za účelom zisťovania opodstatnenosti žaloby, by bol v priamom rozpore so základným princípom rovnosti účastníkov v konaní a úplne by deformoval pozíciu súdu (ako subjektu, ktorý rozhoduje na základe aktivity strán sporu) v štandardnom sporovom t.j. kontradiktórnom, konaní. Absencia vyššie uvedených náležitostí žaloby neodôvodňovala postup podľa § 129 CSP. Napriek absencii uvedených náležitostí nemala predmetná žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať, a ktoré by bránili jej vecnému prejednaniu. Zo žaloby bolo zrejmé čoho sa týka a čo sa ňou sleduje, išlo o podanie úplné a zrozumiteľné. Nedostatočné vymedzenie skutkových okolností súvisí s bremenom tvrdenia a bremenom dôkazu a s dôsledkami ich neunesenia na strane žalobcu.

3. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP. Hoci žalovaný bol v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, nakoľko mu v konaní nemohli vzniknúť vzhľadom na pasivitu žiadne trovy konania, súd prvej inštancie mu ich náhradu nepriznal.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie, resp. opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. V prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie, resp. opravu takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady konania. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Keďže súd prvej inštancie rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Žalobca poukazuje na viaceré rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike, ktoré tento názor potvrdzujú. K možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.02.2018. Ďalej uviedol, že zmluva o účte bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§708 a nasl. Obchodného zákonníka). V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. Žalobca poukázal aj na znenie ust. § 710 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., a body 3.4, 3.8, 3.12, a 8.8 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Predložil súdu VOP, Sadzobník poplatkov a Úrokové sadzby produktov účinné v čase uzatvorenia Zmluvy o účte, a tiež výpisy z účtu, z ktorých je zrejmé, akými platbami sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania účtu. Pokiaľ ide o úpravu úroku 28 % ročne, žalobca mal za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte. V tejto súvislosti poukázal aj

na rozhodnutia krajských súdov. Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s obchodnými podmienkami a zaviazal sa ich dodržiavať. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd došiel k záveru, že žalobcovi nemožno v odvolacom konaní poskytnúť právnu ochranu, pretože postup žalobcu v predmetnom súdnom konaní je zjavným zneužitím práva, ktoré nepožíva právnu ochranu.

8. V zmysle čl. 5 základných zásad CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

9. Základnou odvolacou námietkou žalobcu, od ktorej sa odvíjajú aj ostatné odvolacie námietky (pretože sú založené na tzv. novotách v odvolacom konaní), je tvrdenie, že podaná žaloba bola neúplná. Súd prvej inštancie mal podľa názoru žalobcu zákonnú obligatórnu povinnosť vyzvať žalobcu v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP, aby podanie doplnil alebo opravil. Súd však žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, napriek tomu meritorne rozhodol.

10. V zmysle § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní.

11. V zmysle ust. § 129 ods. 2 CSP, v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

12. V zmysle ust. § 129 ods. 3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne. To neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

13. V zmysle ust. § 129 ods. 4 CSP, ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

14. Odvolací súd konštatuje, že na postup v zmysle § 129 ods. 1 CSP v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky. Je potrebné rozlišovať medzi situáciou, keď súd považuje žalobu za neurčitú pre niektorý z dôvodov uvedených v ustanovení § 129 ods. 1 CSP a situáciou, keď je žaloba z procesného hľadiska v poriadku, avšak žalobca v nej neuviedol všetky relevantné skutkové tvrdenia vo vzťahu k uplatňovanému nároku a tieto ani počas konania nedoplnil, čo malo za následok jeho neúspech v konaní z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Podstatou problému v posudzovanej veci bol nedostatok skutkových tvrdení a následne aj neunesenie dôkazného bremena žalobcom, a pokiaľ by súd v danom prípade vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení k ním uplatnenému nároku, takýto postup by bol považovaný za neprimeraný zásah do rovnosti zbraní sporových strán a zároveň by sa jednalo o rozpor so zásadou kontradiktórnosti uplatňovanou v civilných sporových konaniach.

15. Podanie adresované súdu musí spĺňať všeobecné náležitosti podania stanovené ust. § 127 CSP. Ak ide o podanie vo veci samej - žalobu, musí tiež spĺňať náležitosti žaloby, tak ako sú stanovené v § 132 CSP. Jednou z týchto náležitostí je aj zrozumiteľné a určité opísanie okolností, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový dej. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky

potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16. Ak žaloba uvedené náležitosti nemá, je povinnosťou súdu vyzvať žalobcu postupom v zmysle ust. § 129 CSP na odstránenie väd žaloby, a to uznesením, v ktorom uvedie, v čom je podanie neúplné, nezrozumiteľné alebo neurčité, akým nedostatkom trpí s poučením o tom, ako je potrebné opravu alebo doplnenie urobiť s určením lehoty na odstránenie väd podania a napokon s poučením o tom, že podanie bude odmietnuté, ak nebude včas opravené alebo doplnené.

17. Vyššie citované ustanovenie o odstraňovaní väd podania je naplnením základného práva účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Všeobecný súd musí preto vykladať a používať citované ustanovenie v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu.

18. Účelom a zmyslom uvedeného ustanovenia je, aby účastníkovi, ktorý sa chce domáhať súdnej ochrany, nebol príliš formalistickým postupom odopretý prístup k spravodlivosti, ale aby mu bolo umožnené vady žaloby odstrániť. Uvedené ustanovenie vychádza z toho, že účastník si nemusí byť vedomý vadnosti svojho podania, preto ho súd musí na takúto vadnosť upozorniť a dať mu možnosť uvedený nedostatok napraviť. O takýto prípad však podľa názoru odvolacieho súdu v prípade odvolateľa nejde. Zákon totiž neuvádza, že argumentačná a dôkazná nedostatočnosť strany je takou neúplnosťou podania, ktorú má odstraňovať súd.

19. Žalobca je obchodná spoločnosť podnikajúca na celom území Slovenskej republiky. Disponuje profesionálnymi skúsenosťami a tímom profesionálnych zamestnancov. Je všeobecne známe, že žalobca opakovane podáva žaloby na tom istom skutkovom a právnom základe, resp. podobnom skutkovom a právnom základe na všetkých súdoch v Slovenskej republike.

20. Uvedené vyplýva aj zo samotného obsahu odvolania, keď žalobca uvádza viacero rozhodnutí krajských súdov, v ktorých vystupoval v pozícii žalobcu a zároveň podal vadnú žalobu. Už dlhodobo (podľa vlastných poznatkov senátu minimálne od roku 2013, viď uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/237/2013-87 z 11.11.2013) pretrváva stav, keď žalobca podáva žaloby, ktoré neobsahujú dostatočné skutkové odôvodnenie. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že žalobca bol opakovane v skutkovo a právne totožných veciach vyzývaný súdmi prvej inštancie na odstránenie väd žaloby. Opakovane boli vydané rozhodnutia krajských súdov, v ktorých bolo konštatované, že žaloba žalobcu neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie (presne na tom sú založené aj rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike, na ktoré sa žalobca odvoláva, teda uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/157/2018-317 zo dňa 28.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/262/2017 zo dňa 18.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/57/2017 z 29.06.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/262/2017-82 zo 04.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/74/2018-151, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/6/2018-96 z 29.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/211/2018-290, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/174/2018 zo 16.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/139/2018 z 29.10.2018). Napriek tomu, že otázka vadnosti žalobcom podávaných žalôb je riešená minimálne od roku 2013 vo veľkom počte prípadov na všetkých súdoch v Slovenskej republike, žalobca od takéhoto postupu neupustil. Naďalej podáva vadné žaloby, hoci ako vyplýva z podaného odvolania, sám si uvedomuje ich vadnosť. Takýto postup žalobcu je podľa názoru odvolacieho súdu účelový a predstavuje zneužitie práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu.

21. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu tým, že dostatočne skutkovo nevymedzuje uplatnený nárok, hoci pre veľký počet konaní, ktoré už prebehlo, si musí byť vedomý vadnosti žaloby, sa vyhýba uvedeniu rozhodujúcich skutočností, ktoré by mohol súd preskúmať z hľadiska ochrany spotrebiteľa v rámci kontroly prijateľnosti zmluvných podmienok. Keďže vo všetkých spomínaných prípadoch žalobcu v obdobných veciach ide o spotrebiteľské spory, spolieha sa, že súdy prvej inštancie vydajú vo veciach platobné rozkazy, ktoré nadobudnú právoplatnosť a žalobcovi tak bude priznaná pohľadávka aj napriek tomu, že nevynaložil potrebné úsilie na podanie riadnej žaloby a zároveň aj zamlčal skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť uplatnený nárok. Pokiaľ aj nie je vydaný platobný rozkaz, žalobca napriek tomu, že si je vedomý vadnosti svojej žaloby, vyčkáva, čo urobí súd prvej inštancie a až v prípade vydania pre neho

nepriaznivého rozhodnutia poukazuje na vadnosť žaloby, ktorá mu je už dávno známa, a používa ju ako svoju obranu v rámci odvolacieho konania. Takýto postup žalobcu považuje odvolací súd za zjavné zneužitie práva na súdnu ochranu, čo je v rozpore s princípmi slušnosti v práve a nemôže požívať právnu ochranu.

22. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, hoc aj konštatuje vadnosť žaloby z dôvodu nedostatku skutkových tvrdení, považuje túto odvoláciu námietku za zneužitie práva zo strany žalobcu, z ktorého dôvodu nemôže súd priznať žalobcovi právnu ochranu.

23. Všetky ostatné odvolacie námietky žalobcu predstavujú novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP), keď ide o prostriedky procesného útoku (skutkové tvrdenia a dôkazy), ktoré neboli a mohli byť použité v konaní pred súdom prvej inštancie. Z dôvodu, že odvolací súd neuznal vadnosť postupu súdu prvej inštancie, keď odvolacia námietka žalobcu predstavovala zneužitie práva na súdnu ochranu, nemohol sa zaoberať ani novotami v odvolacom konaní.

24. Keďže odvolací súd neuznal dôvodnosť ani jednej z odvolacích námietok žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, ktorý však bol v konaní nečinný a nevznikli mu žiadne trovy konania, preto mu súd nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)